

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/39/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1322200494
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:1322200494.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šabla a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v právnej veci žalobcu: P. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X. B. XX/XX, XXX XX L. E., právne zastúpený: AK VAVRINČÍK s.r.o., so sídlom Hurbanova 752/1, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, IČO: 52 619 818, proti žalovaným: 1/ F. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Q. XXX/XX, XXX XX V. A. a 2/ P. H. J., súdna exekútorka, M. úrad so sídlom A. X,X, XXX XX B., o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 11C/11/2022 - 17 zo dňa 04. marca 2022 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal voči žalovaným - oprávnenej v exekúcii a súdnej exekútorke poverenej vykonaním exekúcie vedenej pod jej sp. zn. 329EX 294/20 uloženia povinnosti zdržať sa konania, ktoré by malo za následok vypratanie žalobcu a jeho rodiny a ich majetku z nehnuteľností v okrese Z., obec O. E., kat. územie O. E., a to parcely registra „C“ č. XXX/X - orná pôda vo výmere XXX m², č. XXX/X - orná pôda vo výmere XXX m² a č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere XXX m² a stavby - rodinný dom bez súpisného čísla na parcele č. XXX/X (ďalej aj „nehnuteľnosti“) a zároveň povinnosti zdržať sa všetkého, čím by bránili žalobcovi a jeho rodine v prístupe k nehnuteľnostiam a v riadnom užívaní nehnuteľností (I. výrok).

2. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil žalobca tým, že súdna exekútorka vydala exekučný príkaz na vykonanie exekúcie vypratáním nehnuteľností, pričom v predmetnom rodinnom dome a prislúchajúcich nehnuteľnostiach žije žalobca spolu s manželkou a ich tromi deťmi vo veku 5, 12 a 15 rokov na základe ústne uzatvorenej nájomnej zmluvy s povinným v exekúcii XXX F., s.r.o., so sídlom E. XX, XXX XX B., D.: XX XXX XXX s tým, že nájomná zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú, doposiaľ nebola zrušená, a preto je potrebné zabezpečiť žalobcovi a jeho rodine súdnu ochranu pred nezákonným vypratáním z nehnuteľnosti, ktorá priamo hrozí. K návrhu priložil exekučný príkaz a príkaz na úhradu trov exekúcie sp. zn. 329EX 294/20 zo dňa 29. 12. 2021 vydaný súdnou exekútorou (žalovanou 2/).

3. Súd prvej inštancie mal najmä s poukazom na § 201 ods. 2 a § 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení (ďalej aj „Exekučný poriadok“) za to, že v civilnom sporovom konaní nie je oprávnený zasahovať do priebehu exekučného konania vydávaním neodkladných opatrení, ktorými by ukladal

akékoľvek povinnosti súdnemu exekútorovi alebo zastavil alebo prerušil exekučné konanie. Exekútor je pri výkone svojej činnosti viazaný len rozhodnutím súdu vydaným v exekučnom konaní. Exekučné konanie je samostatným konaním, oddeleným od civilného sporového konania, pričom má osobitné inštitúty upravené v Exekučnom poriadku, ktorými je možné namietať postupy súdneho exekútora v jeho činnosti.

4. Pokiaľ ide o žalovanú 1/ ako oprávnenú v exekučnom konaní, súd prvej inštancie bol názoru, že žalobca neuviedol žiadne skutočnosti, z ktorých by vyplývalo, že žalovaná 1/ koná tak, že je potrebné jej uložiť povinnosť zdržať sa konania, ktoré by malo za následok vypratanie žalobcu, jeho rodiny a ich majetku z nehnuteľností a zdržať sa všetkého, čím by bránil žalobcovi a jeho rodine v prístupe k nehnuteľnostiam a v riadnom užívaní nehnuteľností. Žalovaná 1/ je len účastníkom exekučného konania ako oprávnená, exekučné konanie je však vedené súdnou exekútkou (žalovanou 2/), voči ktorej nie je možné nariadiť neodkladné opatrenie zasahujúce do výkonu exekučnej činnosti.

5. Na základe uvedeného mal súd prvej inštancie za to, že nie sú splnené predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d) Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej aj „C. s. p.“), a preto návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania nepriznal, napriek ich plnému úspechu v konaní, pretože im žiadne trovy konania nevznikli (II. výrok).

7. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), e) a h) C. s. p., t.j. z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Na úvod odvolania zopakoval argumentáciu uvedenú v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia týkajúcu sa tvrdenej existencie ústne uzatvoreného nájomného vzťahu medzi ním a povinným v exekúcii a o nevyhnutnej potrebe poskytnúť súdnu ochranu jemu a jeho rodine vrátane maloletých detí, ktorých život a ďalší vývin by podľa neho mohol byť priamym vypratáním ohrozený. Nesúhlasil vzhľadom na ním popísanú situáciu s aplikáciou ustanovenia § 201 ods. 1 Exekučného poriadku na daný skutkový stav. Bol názoru, že súd je orgán, ktorý môže zasiahnuť neodkladným opatrením na ochranu práv žalobcu, preto je namieste, aby neodkladné opatrenie nariadil. Vo vzťahu k žalovanej 1/ žalobca uviedol, že je oprávnenou v exekučnom konaní, teda je osobou, ktorý je oprávnená disponovať s exekučným konaním.

8. Žalobca preto podľa obsahu odvolania navrhol odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

9. Žalovaní 1/ a 2/ sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřili.

10. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, nakoľko sa jedná o vec nariadenia neodkladného opatrenia, o ktorej ani súd prvej inštancie nemusí rozhodnúť na pojednávaní (§ 378 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 329 ods. 1 C. s. p.) len v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a mimo nich v rozsahu väd túkajúcich sa procesných podmienok podľa § 380 ods. 2 C. s. p., ktoré vady nezistil a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. ako vecne správne potvrdiť. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie a v tejto súvislosti udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie o nedôvodnosti návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia. Osvojuje si dôvody napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. na tieto v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia reagujúc na odvolacie dôvody žalobcu odvolací súd udáva, že rozhodnutie prvej inštancie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci.

11. Na úvod odvolací súd uvádza, že v obsahu odvolania nevzhladol odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d) a e) C. s. p. Odvolanie žalobcu podľa obsahu napáda len nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie - žalobca má za to, že ustanovenie § 201 ods. 2 Exekučného poriadku na daný skutkový stav nedopadá, teda namieta nesprávnu aplikáciu právnej normy na zistený skutkový stav. Žalobca však nekonkretizuje, v čom spočíva nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorým malo byť porušené právo žalobcu na spravodlivý proces, v čom spočíva porušenie tohto práva, nešpecifikuje ani vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a napokon neuvádza, ktoré z navrhnutých dôkazov potrebných pre zistenie rozhodujúcich skutočností súd prvej inštancie nevykonal. Preto má odvolací súd za to, že tieto odvolacie dôvody v skutočnosti v odvolaní nie sú dané. Rovnaký názor zastávajú aj autori Veľkého komentára k Civilnému sporovému poriadku: „Odvolanie musí byť niektorou (prípadne viacerými) z uvedených väd odôvodnené (§ 363), čo znamená, že nestačí formálne citovať v zákone uvedený dôvod, ale je potrebné ho identifikovať, t. j. v akom konkrétnom pochybení (vade, skutočnosti) odvolateľ vidí naplnenie odvolacieho dôvodu.“ (Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: CH.Beck, 2016, s. 1237). Taktiež v zmysle uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 90/2019 z 05.11.2019 iba uvedenie všeobecných odvolacích dôvodov v odvolaní nie je postačujúce na to, aby odvolací súd mohol o odvolaní rozhodnúť vecným preskúmaním správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov.

12. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. odvolací súd uvádza nasledovné:

13. Podľa § 200 veta prvá Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa § 201 ods. 2 Exekučného poriadku v exekučnom konaní a ani v inom konaní nemožno voči exekútorovi nariadiť neodkladné opatrenie zasahujúce do výkonu exekučnej činnosti.

15. Podľa § 2 ods. 1 Exekučného poriadku exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu exekučných titulov (ďalej len "exekučná činnosť").

16. Podľa § 3 Exekučného poriadku exekútor vykonáva exekučnú činnosť nestranne a nezávisle. Pri výkone svojej činnosti je viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami podľa čl. 7 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, zákonmi, inými všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými na ich vykonanie a rozhodnutím súdu vydaným v exekučnom konaní.

17. Podľa § 5 Exekučného poriadku v súvislosti s výkonom exekučnej činnosti má exekútor postavenie verejného činiteľa. Vykonávanie exekučnej činnosti je výkonom verejnej moci.

18. Podľa § 55 ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd.

19. Odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Zhodne so súdom prvej inštancie má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie sa nemohol zaoberať splnením podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia stanovených v ust. § 325 a 326 C. s. p., pretože tieto ustanovenia sa nepoužijú v prípade, ak by sa malo neodkladným opatrením zasiahnuť do výkonu exekučnej činnosti súdneho exekútora podľa Exekučného poriadku. Aj keby teda žalobca osvedčil existenciu nájomného vzťahu založeného ústnou nájomnou zmluvou, súd prvej inštancie nemohol neodkladné opatrenie nariadiť. Zákonný zákaz uvedený v ust. § 201 ods. 2 Exekučného poriadku je jednoznačný a nepozná výnimky, preto nie je opodstatnený názor žalobcu, že vzhľadom na špecifickú situáciu sa toto ustanovenie neaplikuje. Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie len v súlade so zákonom. Navyše podľa názoru odvolacieho súdu je ústavnoprávne neprípustné, aby civilný súd zasahoval do činnosti exekučného súdu, resp. jeho „predĺženej ruky“ - súdneho exekútora vykonávajúceho exekučnú činnosť na základe poverenia exekučného súdu a majúceho tak rovnako ako súd postavenie orgánu verejnej moci (§ 2 ods. 1, § 5, § 55 ods. 1 Exekučného poriadku). Orgánom dohliadajúcim na výkon exekučnej činnosti povereným súdnym exekútorom v súlade so zákonom je exekučný súd.

20. Pokiaľ ide o žalovanú 1/ - oprávnenú v exekučnom konaní, je pravdou, že oprávnený môže disponovať s exekúciou, napr. návrhom na jej zastavenie. Ako však správne poznamenal súd prvej inštancie, exekúciu nevykonáva oprávnený, on je len jej iniciátorom, na základe jeho návrhu na vykonanie exekúcie a poverenia exekučného súdu exekúciu vykonáva súdny exekútor. Prikázaním oprávnenému (ako súčasť široko vymedzenej povinnosti, ktorej sa žalobca návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha), aby napr. podal návrh na zastavenie exekúcie, čo je jeho právom, nie povinnosťou, by došlo k obchádzaniu zákazu nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 201 ods. 2 Exekučného poriadku.

21. Na druhej strane je však pre úplnosť potrebné uviesť, že exekučný titul aj exekučný príkaz smerujú proti povinnému, ktorým nie je žalobca, ale právnická osoba. V zmysle § 184 Exekučného poriadku ak exekučný titul ukladá, aby povinný vypratá byt (analogicky rodinný dom), exekúcia sa vykoná vysťahovaním povinného a všetkých, ktorí s ním bývajú na základe jeho práva, z bytu a vypratáním bytu. Jedná sa napr. o situáciu, že byt obýva povinný - fyzická osoba a na základe jeho práva napr. jeho dieťa. Odlišná je situácia, ak samotný povinný v byte (rodinnom dome) nebýva a užíva ho niekto iný. Právom povinného, na základe ktorého s ním bývajú aj iné osoby sa nemyslí od vlastníckeho práva odvodené nájomné právo, pretože v čase vykonávania exekúcie vypratáním už povinný nie je vlastníkom. V prípade zmeny vlastníka ust. § 680 ods. 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej aj „OZ“) upravuje, že zmenou vlastníckeho práva k prenajatej veci vstupuje nadobúdateľ do právneho postavenia prenajímateľa, nájomný vzťah teda nezaniká, nájomca zostáva nájomcom, a teda má právo naďalej užívať byt (dom) za odplatu. Na tomto mieste však odvolací súd zdôrazňuje, že v tomto konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca neosvedčil jeho tvrdenie o existencii nájomného vzťahu medzi ním ako nájomcom a povinným ako prenajímateľom na základe ústne uzatvorenej nájomnej zmluvy, neosvedčil jej existenciu (nenavrhol ani nepredložil žiaden dôkaz osvedčujúci dané skutočnosti). Existenciu nájomného vzťahu je potrebné preukázať pri vykonávaní exekúcie vypratáním nehnuteľností (bytu) súdnemu exekútorovi. Otázne taktiež je, ak byt (dom) obýva osoba odlišná od povinného (a nebýva tam s ním na základe jeho práva) bez právneho dôvodu, či sa na ňu vzťahuje exekučný príkaz na vypratanie nehnuteľností, keďže nie je adresátom povinnosti vypratáť nehnuteľnosť. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk NSSR a rozhodnutí súdov SR pod poradovým číslom R 27/1984 (s. 144): „Soudy respektují skutečnost, že nařízený výkon rozhodnutí se nevztahuje na osoby, které byt užívají na základě vlastního práva, jež není odvozeno od práva povinného. Jsou to nejčastěji společní uživatelé bytu podle ustanovení § 172 o. z., jimž nebyla uložena povinnost vyklidit byt. ... Oprávněnému účastníku zpravidla nezbude než si opatřit i proti nim rozhodnutí o vyklizení, chce-li dosáhnout úplného vyklizení bytu.“

22. Súdnemu exekútorovi síce nemožno zakázať neodkladným opatrením súdu výkon exekučnej činnosti, je však viazaný zákonmi (§ 3 Exekučného poriadku) a za prípadnú škodu pri výkone exekučnej činnosti zodpovedá (§ 31 Exekučného poriadku). Je teda jeho povinnosťou pri výkone exekúcie vypratáním nehnuteľností postupovať v súlade s Exekučným poriadkom, ale aj inými zákonmi a vysporiadať sa s vyššie uvedenými otázkami. Pre úplnosť odvolací súd poznamenáva, že samotná skutočnosť, že na príslušnom liste vlastníctva (č. XXX vedenom pre okres Z., obec O. E., katastrálne územie O. E.), kde sú nehnuteľnosti evidované nie je záznam o nájomnom vzťahu, neznamena, že nájomný vzťah neexistuje, pretože v zmysle § 1 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v platnom znení súčasťou katastra nehnuteľností sú údaje o právach k týmto nehnuteľnostiam, o nájomných právach k pozemkom (nie aj stavbám), navyše za splnenia podmienky, že nájomné práva trvajú alebo majú trvať najmenej päť rokov.

23. Napokon odvolací súd dodáva, že na základe exekučného príkazu predloženého žalobcom k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia došlého na súd dňa 04.02.2022 bol termín vypratania určený na 31. 01. 2022. Žalobca teda ani neosvedčil, že bol určený nový (ďalší) termín vypratania, teda bezprostrednú hrozbu vypratania.

24. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené uzatvára, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako v I. výroku o zamietnutí návrhu nariadenie neodkladného opatrenia vecne správne podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. potvrdil z dôvodu zákonného zákazu nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by sa malo zasiahnuť do výkonu exekučnej činnosti súdnym exekútorom.

25. Taktiež vecne správny je aj od I. výroku závislý II. výrok napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie o nepriznaní žalovaným 1/ a 2/ nároku na náhradu trov konania, keďže v prvoinštančnom konaní im žiadne trovy nevznikli, ani vzniknúť nemohli, keďže súd prvej inštancie rozhodol o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia bez vyjadrenia žalovaných (§ 329 ods. 1 veta prvá C. s. p.).

26. Uznesenie odvolacieho súdu potvrdzujúce uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je v tomto prípade rozhodnutím, ktorým sa odvolacie konanie končí. Odvolací súd preto aplikujúc ust. § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa zásady uvedenej v § 255 C. s. p. Nakoľko plne úspešným v odvolacom konaní boli žalovaní 1/ a 2/, avšak žiadne trovy vyplývajúce zo súdneho spisu im nevznikli (k odvolaniu sa nevyjadřili), odvolací súd im ich náhradu nepriznal.

27. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis
- (§ 127 ods. 1 C. s. p.).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C. s. p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 C. s. p., resp. dovolanie má vady podľa § 429 C. s. p. napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 C. s. p. v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie väd a jeho poučení o následkoch neodstránenia väd dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) C. s. p. v spojení s § 436 ods. 1 C. s. p.).